

SENIORIVIESTI

Nro 21 Joulukuu 2015

MUNKKALAIKUUS

SENIORIVIEСТИ NRO 21

Julkaisija: Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit ry, Helsinki
Lehti on ilmestynyt vuodesta 1994, ja se ilmestyy kerran vuodessa.
ISSN 2342-2645

Senioriyhdistyksen yhteystiedot

Verkkosivut: www.munkkaseniorit.fi
Sähköposti: info@munkkaseniorit.fi
Postiosoite: Munkkiniemen yhteiskoulu, Senioriyhdistys,
Laajalahdentie 21, 00330 Helsinki

HALLITUS

Puheenjohtaja: Antti Kaihovaara (yo -77),
antti.kaihovaara@luukku.com, 0400-445916
Varapuheenjohtaja: Suvi Kalela (yo -68),
suvi@kalela.fi, 040-5801043
Jäsenrekisterivastaava: Päivi Wickström (yo -67),
paivi.wickstrom@gmail.com, 0400-902209
Viestintävastaava: Olli Isoaho (yo -13),
olli@isoaho.net, 040-5230968
Nuoret seniorit vastaava: Atte Isoaho (yo -13)
atte@isoaho.net, 040-5230969
Senioriviestivastaava: Kari Leppänen (yo -78),
kari.leppanen@leppanenarkkitehdit.com, 050-3041515
Historiavastaava: Tom Hynninen (yo -53),
tom.hynninen@kotiposti.net, 0400-305197

MUNKKINIEMEN YHTEISKOULU

Laajalahdentie 21
00330 Helsinki

Rehtori Aki Holopainen 09 4777 6311
Apulaisrehtori Merja Haavisto 09 4777 6312

sähköposti: etunimi.sukunimi@munkka.fi
verkkosivut: www.munkka.fi
faksi: 09 4777 6310

NUIJAN VARRESTA

Senioritoiminnassa tilaa myös nuorille senioreille

Senioritoiminta on entisestään aktivoitunut viimeisten vuosien aikana, erityisesti koulun 75-vuotisjuhlien ”järjestelypaineessa” ja onnistuneiden juhlien jälki-innostuksessa. Monelle senioritoiminnalle on tyypillistä, että vuosi vuodelta jäsenten keski-ikä nousee ja toimintaa suunnitellaan vain nykyisille jäsenille. Munkkalaisen aktiivisessa hengessä Senioriyhdistys on päättänyt sekä kehittää toimintaa ja palveluita nykyjäsenille että suunnitella toimintaa uusille (lue nuorille) seniorijäsenille.

Senioritoiminnan vuotena voidaan pitää jaksoa Senioripäivästä Senioripäivään, eli marraskuun noin puolivälistä vuosi kerrallaan. Päättäneen kauden aikana tapahtui taas paljon. Valittiin ensimmäinen Munkasta maailmalle –stipendiaatti, joka on parhaillaan Yhdysvalloissa vaihto-oppilaana. Oltiin mukana hakemassa rehtori Aki Holopaiselle kouluneuvoksen arvonimeä. Munkkalaisuus-aiheisen kuvataidekilpailun voittajat ja opiskelussaan menestyneitä palkittiin keväällä stipendeillä. Syksyllä olimme järjestelemässä Jorma Pilkevaaralle muistolaattaa Munkkaan. Marraskuussa järjestettiin koululla Senioripäivä ja valittiin Seppo Ainamo Vuoden munkkalaiseksi 2016.

Konkreettinen askel nuorten seniorien aktivoimiseksi tehtiin valitsemalla yhdistyksen hallitukseen kaksi vuoden 2013 ylioppilasta – kaksoset Atte ja Olli Isoaho. Ensimmäisenä toimenpiteenä kuusi opiskelevaa nuorta senioria (kuvassa Atte ja Olli Isoaho, Lauri Viinämäki, Joonas Jämsä, Henrik Vuoksenmaa ja Aino Vuorio) oli Senioripäivänä koulussa kertomassa opiskelusta eri tiedekunnissa, oppilaitoksissa ja paikkakunnilla. Keväällä järjestetään myös ensimmäinen Alumni Sitsi, josta on tarkoitus tulla yksi säännöllisesti järjestettävistä nuorten seniorien kohtaamisista.

Vaihto-oppilastoiminta on ollut yksi munkkalaisuutta rakentavia elementtejä ja oppilaiden maailmalta tuoma kansainvälisyys on auttanut heitä itseään ja kanssaopiskelijoita eteenpäin koko ajan

kansainvälistyvässä maailmassamme. Senioriyhdistyksen Munkasta maailmalle –stipendiohjelma jakaa vuosittain yhden tai useampia stipendejä vaihto-oppilaaksi lähteville. Nämä ovat taloudellisesti merkittäviä stipendejä ja mahdollisia vain kaikkien seniorien jäsenmaksujen ja stipendirahastolahjoitusten avulla. Suuri kiitos kaikille jäsenmaksun ja stipendilahjoituksen maksaneille!

Luet nyt Senioriviestiä Nro 21. Vaikka sähköistä lehteä jaetaan jo yli tuhanteen sähköpostiin, niin painettujen lehtien postitusmäärä ei ole vähentynyt – päinvastoin. Aiomme pitää molemmat lehden muodot ja kehittää niitä edelleen. Nopeampaan uutistyyppiseen viestintään käytetään enenevässä määrin verkkosivujen uutispalstaa ja sähköpostiviestejä, jotka tavoittavat vuosi vuodelta suuremman joukon senioreita.

Aktiivinen toimintamme ei olisi mahdollista ilman vahvaa munkkakenkeä ja omasta yhteisöstä välittämistä. Kiitos tästä kuuluu teille, Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit!

Antti Kaihovaara
Senioriyhdistyksen puheenjohtaja, yo-77

PS. Nuorten seniorien ja Munkasta maailmalle stipendiasian innostamana puheenjohtajasta palstalla nostalginen kuva vaihto-oppilasajalta Kaliforniasta vuodelta 1974.

REHTORIN TERVEHDYS

Hyvä Munkkalainen

Munkkiniemen yhteiskoulussa toteutetaan historiamme 78. lukuvuotta, joka etenee hyvissä merkeissä. Monenlaisia asioita on kehitystyön alla: uudistamme sekä peruskoulun että lukion opetussuunnitelmat, valmistaudumme sähköisten ylioppilaskirjoitusten aloittamiseen syksyllä 2016 sekä pohdimme ja kokeilemme tieto- ja viestintätekniikan pedagogisia työmuotoja.

Eräs senioreita varmuudella kiinnostava projekti on virtuaalisen koulumuseon perustaminen ja kokoelmien kartuttaminen. Museonhoitajan tehtävää on asiantuntemuksella ja tuloksekkaasti hoitanut kirjastonhoitajamme Kaisa Nummenpää.

Museo perustettiin Munkka 75-vuotta –juhlien yhteydessä ja sen kokoelmia kehitetään pitkäjänteisesti tulevien vuosien aikana. Munkkiniemen yhteiskoulun museoon voi käydä tutustumassa osoitteessa www.munkka.fi -> historiaa.

Museon sivuille on tällä hetkellä koottu tietoa ja tarinoita niin kouluvuoden perinteisistä kohokohdista kuten vanhojen päivästä ja penkkareista kuin myös koulumme rehtoreista ja Vuoden munkkalaisista kautta aikain. Ja jos koulun historia kiinnostaa vielä verkkosivuja enemmän, Historiaa-osiosta löytyy tiedot myös Munkkiniemen yhteiskoulusta kirjoitetuista kirjoista ja niiden saatavuudesta.

Tällä hetkellä museoprojektissa työn alla on erityisesti koulun urheiluhistoriaan liittyvän tiedon keruu (www.munkka.fi -> historiaa -> urheilu). Munkkiniemen yhteiskoululla on pitkä ja värikäs urheiluhistoria. Siihen liittyy niin yhdessä tekemistä ja joukolla harrastamista, kuin myös kovia maailmanluokan yksilösuorituksia. Munkassa on perustettu urheiluseuroja ja satsattu liikuntapaikkoihin. ”Munkka urheilee” ei ole meille vain tyhjä slogan, vaan arkipäivän realismia.

Olemme kiitollisia tarinoista, valokuvista ja ideoista, joita seniorit meille toimittavat. Jos haluat osallistua museon kehittämiseen, voit ottaa yhteyttä koulun kirjastonhoitajaan: Kaisa Nummenpää, puh. 09 4777 6395, kaisa.nummenpaa@munkka.fi.

Senioriterveisin

Aki Holopainen
rehtori

Yläkoulun poikien koripallon Suomen mestarit 2015

NUOREN SENIORIN KIRJOITUS

Munkasta lähdetään maailmalle, ja Turkuun

Lukio-opintonsa päättämisen jälkeen nuoret ylioppilaat ovat suuren kysymyksen edessä. Tämä kysymys koskee jatko-opiskelupaikan valintaa sekä myös itse opiskelupaikkakunnan valitsemista. Pääosa Munkasta valmistuneista suuntaavat opiskelemaan pääkaupunkiseudulle, mutta munkkalaisten määrä Suomen Turussa on suuri, vaikka sitä ei välttämättä heti tiedosta.

Turku on Suomen eurooppalaisin kaupunki. Täältä löytyvät linna, katedraali sekä kaupungin läpi virtaa joki – nämä kaikki ovat eurooppalaisen kaupungin tunnusmerkkejä. Kaupungin asukasluku on 185 322 henkilöä ja opiskelijoiden määrä on noin 35 000. Ei siis mikään ihme, että kampusalueella tai illan hämärtyessä opiskelijatapahtumista löytää vanhoja koulukavereita, jotka ovat muuttaneet Turkuun yliopisto- tai ammattikorkeakouluopintoja varten.

On ollut mukava huomata se, että kun munkkalaiset tapaavat ikä – ja vuosikurssirajat poistuvat. Keskustelu on helppo aloittaa ja muisteleminen ”munkan ajoista” aloitetaan välittömästi. Verkottuminen eri tieteenalojen sekä tiedekuntien välillä on helppoa, koska munkasta valmistuneiden edustus Turun eri yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa on varsin kattavaa. Tuttuja löytyy niin lääke-, oikeus- ja kauppatieteellisestä tiekunnasta kuin Åbo Akademista sekä Turun ammattikorkeakoulusta.

Turku kaupunkina on Suomen helmi. Kauppatieteiden ylioppilas Miika Mölsä kuvaa Turkua seuraavasti ”Turku on kaupunkina aivan mielettömän hyvä opiskelukaupunki. Kompakti tilaihme, jossa kaikki yliopistot, keskusta ja vapaa-ajan mahdollisuudet ovat lähellä. Uskomattoman hyvä yhteishenki opiskelijoiden välillä tekee Turusta Suomen opiskelukaupungin.” Tieto Turusta koulussa vielä opiskeleville munkkalaisille välittyy usein viidakkorummun välityksellä ja positiiviset kokemukset ovat saaneet usean nuoren ylioppilaan hakeutumaan Turkuun opiskelemaan.

Varsin useasti munkkalaisten kohdatessa eri poikkitieteellisissä yhteyksissä munkkahenki on läsnä. Koulukaveria tervehditään ja vaihdetaan kuulumiset sekä ollaan aidosti kiinnostuneita siitä miten menee. Munkkahaalarimerkki on varsin hyvä keino tunnistaa samasta koulusta valmistunut. Jään murtamiseen ei mene aikaa ja toisilleen entuudestaan tuntemattomat munkkalaisetkin löytävät nopeasti puheenaiheita. Tämä on osoitus siitä, että koulu on onnistunut kasvatustyössään

ja lähettänyt maailmalle sellaisia nuoria, jotka omaavat hyvät sosiaaliset taidot. Turun ammattikorkeakoulussa tanssinopettajaksi opiskelevan Anni Tolppasen mukaan koulu on antanut hyvät perustaidot ja tiedot elämää varten. Samaa mieltä on myös Miikka Mölsä. Hän lisää vielä sen, että ” Munkkiniemen yhteiskoulun laadukas opetus on ollut hyvä pohja opiskelulle. Etenkin Munkan korkea laatu kielten ja matematiikan opiskelussa ovat olleet tärkeitä kauppa- ja korkeakoulussa.” Koulun antamasta opetuksesta on myös hyötyä jatko-opinnoissa.

Elämä korkeakoulussa on myös muutakin kuin itse opiskelua. Turussa järjestetään varsin kattavasti erilaisia opiskelijatapahtumia. Yliopisto-opintojen suurin anti on ihmisten tapaaminen ja akateeminen vapaus. Koulun tunnuslause Scholae et vitae sopii yliopisto-opintoihin erittäin hyvin. Yliopistossa jokainen on vastuussa omien opintojensa edistymisestä, mutta onneksi Munkassa annetaan valmiuksia kriittiseen ajatteluun sekä työn tekemiseen.

Valtaosa ” Munkan turkulaisista” on tyytyväisiä opiskeluun Turussa. Kaupunki on myös erittäin lähellä Helsinkiä. Kahdessa tunnissa pääsee Helsingin keskustaan bussilla, joten matka ei ole mikään este Turkuun muuttamiselle. Turussa asuvat munkkalaiset toivottavat kaikki tervetulleeksi Turkuun!

Olli Isoaho, yo-2013
oikeustieteen ylioppilas, Turun yliopisto

”Munkasta maailmalle” kyseinen lausahdus on varsin tuttu meille munkkalaisille. Eräänä lauantai-iltana Suomen Turussa iso joukko entisiä munkkalaisia nykyään nuoria senioreita jäi pohtimaan kyseistä aforismia. Omasta valmistumisestamme oli kulunut muutama vuosi ja oli aika tarkastella mitä tällä välin oli tapahtunut ja mitä munkkalaisuus meille nuorille senioreille tarkoittaa.

Elämä tosiaan oli vienyt meitä näinkin lyhyen ajan kuluessa paikasta toiseen. Tästä huolimatta tuntui siltä, että olisimme vasta eilen valmistuneet Munkasta. Huomasimme koulun antaneen valtavasti valmiuksia elämään. Jokainen tunnusti sen, että koulusta oli oppinut tietyn oma-aloitteisuuden ja reippauden. Tämä ilmeni muun muassa siitä, että paikalla olleista kymmenestä miehestä yhdeksällä oli reserviupseerikoulu suoritettuna. Tämän jälkeen tarkastelimme muuta seuruettamme ja huomasimme kaikkien olevan joko opiskelemassa korkeakoulussa tai vahvasti mukana työelämässä. Aika harva meistä enää muisti Lehtori Kuitusen oppituntia siitä miten populaatio siirtyy paikasta toiseen tai Anteroisen teoriaa siitä mitkä olivat syyt kansainvaelluksille. Koulusta meille oli kuitenkin jäänyt mieleen lausahdus: ”Ei koulua vaan elämää varten.” Kenties Munkan tarjoama

henkinen pääoma oli se mikä oli ajanut meidät yrittämään omilla tahoillamme. Munkkalaisuus oli tarjonnut meille myös laajan ystäväpiirin. En ole koskaan vielä törmännyt tilanteeseen missä Munkasta valmistunut olisi vaihtanut kadunpuolta kaupungilla kohdattaessa. Yleensä tällainen kohtaaminen johtaa miellyttävään keskusteluun ja jälleennäkemiseen. Me nuoret seniorit törmäämme toisiimme aika-ajoin erilaisissa ylioppilas riennoissa ja tällöin hyvältä keskustelulta ei voi välttyä. Tiedyt sosiaaliset taidot ovat myös voimavara ja tätä koulussa myös korostetaan. Kenties tästä johtuu se miksi me Munkkalaiset pyrimme ”maailmalle” jatkuva itsensä kehittämisen tarve ja yrittäminen on meille ominaista – kenties se johtuu siitä, että emme pelkää keskustelua ja ajatusten vaihtoa.

Munkkalaisuus takaa meille eräänlaisen henkisen selkärangan jonka varaan voimme laskea. Vaikka nykyään olemme maailmalla emmekä enää turvallisessa ja aina kannustavassa koulussamme meitä pitää pystyssä vankka perustus jonka olemme valaneet Munkassa. Nykyään valtavasti puhutaan siitä miten saataisiin nuoret yrittämään ja osallistumaan aktiivisesti yhteiskunnan eri toimintamuotoihin. Päättäjien kannattaisi kenties luoda katse Laajalahdentielle siellä päivittäin opettajat ja opiskelijat tekevät valtavasti töitä kannustavassa ilmapiirissä luoden uutta huomista.

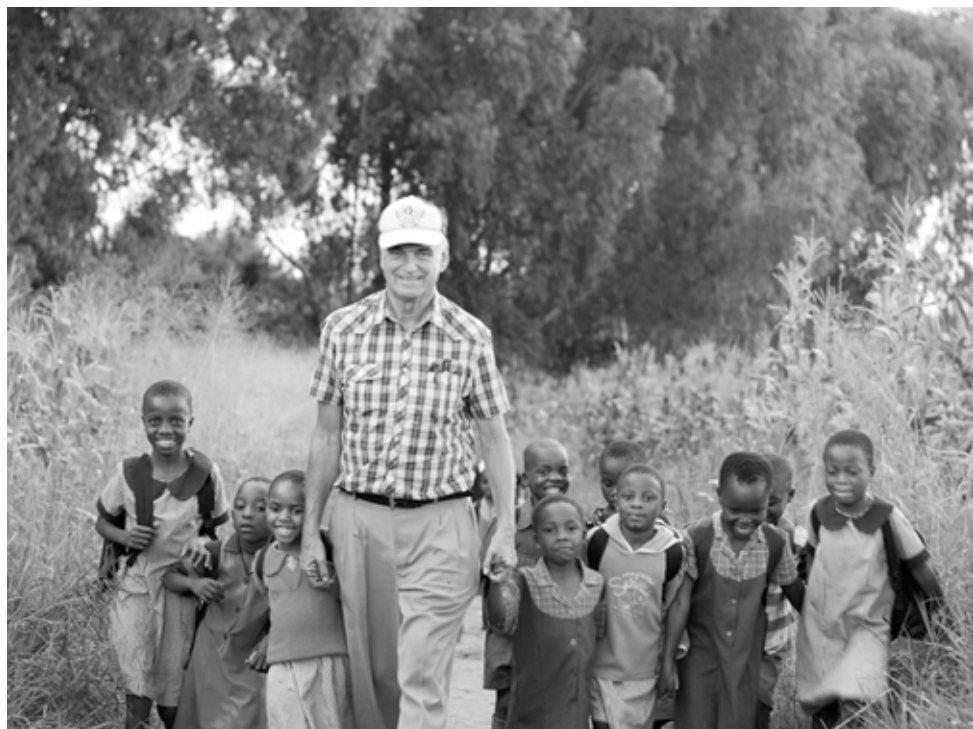
Atte Isoaho, yo-2013

Teologian ylioppilas, Turun yliopisto

SEPPO AINAMO VUODEN MUNKKALAISEKSI 2016

Senioripäivänä 18.11.2015 julkistettiin uusi Vuoden munkkalaisen valinta. Järjestyksessään 14. Vuoden munkkalaiseksi valittiin Seppo Ainamo, joka on yli 20 vuoden ajan tehnyt mittavaa avustustyötä Afrikassa perustamansa Zimbabwen Aids Orvot -yhdistyksen puitteissa. Yhdistyksen avustustoiminnan piirissä on tällä hetkellä yli 400 lasta. Euroopan ja Suomen kriisiksikin yltyneen pakolaistilanteen ratkaisemiseksi on parhaana keinona esitetty avustaminen lähtömaissa, jolloin tilanne ei etenisi pakolaiskriisiksi asti. Seppo Ainamon valinta Vuoden munkkalaiseksi on tässä suhteessa erittäin ansaittu ja ajankohtainen, sillä juuri tätä työtä hän on tehnyt menestyksekkäästi jo pitkän aikaa.

Seppo Ainamo kertoo koulutiästään: ” Oltuani sotalapsena Ruotsissa (1941-1945), opintieni on kulkenut nykyisestä Kaartintorpan leikkikoulusta (1945-1947) Laajalahdentien ala-asteelle (1947-1950), sieltä Nuottapolun oppikouluun (1950-1951; rehtorina Ilmari Koskimies), sieltä nykyiseen Munkkiniemen yhteiskouluun, jossa kirjoitin ylioppilaaksi 1958.”

Seppo Ainamo ja Dzikwa Trust –säätiön ohjauksessa olevia lapsia Hararessa.

Suuntana Afrikka

Seppo opiskeli Helsingin yliopistossa yleistä valtio-oppia ja kansainvälistä oikeutta, mutta työelämä vei hänet suomalaisen vientiteollisuuden parissa Aasiaan, Afrikkaan, Etelä-Amerikkaan ja Itä-Euroopan maihin runsaaksi parikymmeneksi vuodeksi kunnes 1980-luvun lopulla hän aloitti kauppakorkeakoulun liikkeenjohdon koulutuspäällikkönä Zimbabwen Hararessa.

Vuodesta 1992 lähtien Seppo on järjestänyt Zimbabwen aids-orpojen koulunkäyntiä Hararen 150,000 asukkaan esikaupungissa Dzivarasekwassa. Ajatuksena oli, että lapsia täytyy auttaa heidän kotiympäristössään, jottei syntyisi paineita heidän hakeutumiseensa maan rajojen ulkopuolelle. Zimbabwesta 3-4 miljoonaa on jo hakeutunut Etelä-Afrikkaan ja Iso-Britanniaan. Sepon perustamalla säätiöllä Dzikwa Trustilla on viime vuosina ollut noin 400 lasta hoidossaan, ikäjakauman ollessa 6 – 24 vuotta ja tyttöjen osuus 65 %. Dzikwa Trust antaa orpolapsille koulutuksen lisäksi terveydenhuoltoa, ATK-opetusta, tukiopetusta ja hankkii paperittomille lapsille syntymätodistuksia. Ympäristökasvatusta Dzikwa Trust antaa Hararen kaupungilta nimellisellä vuokralla 25 vuodeksi vuokraamallaan 60 hehtaarin maa-alueella.

Toiminnan rahoituksesta vastaa lähinnä vuonna 2003 Suomeen perustettu yhdistys nimeltään Zimbabwe Aids-ortvot ry. Mukana yhdistyksen toiminnassa on noin 450 jäsentä ja 400 kummiä, joista jo lähes sata on käynyt Zimbabweassa tapaamassa kummilastaan ja tutustumassa maan upeaan luontoon. Enenevässä määrin tukeen osallistuvat myös kansalliset ja kansainväliset järjestöt ja Suomen lisäksi rahoitusta tulee myös Saksasta ja Iso-Britanniasta. Harvoin tukea antavat eräät suurlähetystöt ja YK:n erityisjärjestöt.

Lapsia Dzikwassa

Palkinnon otti vastaan Sepon tytär Saara Akujärvi

Seppo oli Senioripäivän aikaan Afrikassa ja siten hyvällä syyllä estynyt tulemaan tilaisuuteen. Sepon puolestaan palkinnon vastaanotti hänen tyttärensä Saara Akujärvi, koulun seniori hänkin. Seppo lähetti videotervehdyksen, joka katsottiin ja kuunneltiin koko koulun ja kutsuvieraiden läsnä ollessa Munkkiniemen yhteiskoulun juhlasalissa. Tervehdysvideo ja kuvakavalkadi Zimbabwesta löytyvät Senioriyhdistyksen verkkosivuilta (www.munkkaseniorit.fi).

Kuvia Zimbabwesta

Kuvia Seppo Ainamon ja Dzikwa Trust –säätiön toiminnasta löytyy Senioriyhdistyksen verkkosivuilta Kuvagalleriasta (www.munkkaseniorit.fi/albumi).

VUODEN MUNKKALAISET 2001-2016

Senioriyhdistys on valinnut vuoden Munkkalaisen vuodesta 2001 lähtien. 75v-juhlavuoden kunniaksi vuoden 2014 valinnan suoritti koulun hallitus. Tämän kunniainnoinnan voi saada Munkkiniemen yhteiskoulun seniori, jolla on erityisiä ansioita yhteiskunnallisesti, joka osoittaa hyvää Munkka-henkeä tai on valitsijoiden arvion mukaan muuten vaan sopiva. Vuoden Munkkalainen saa palkintonsa koululla pidettävässä tilaisuudessa ja antaa panoksensa koulutyöhön yhteisesti soveltavalla tavalla. Kunnian kohteena ovat tähän mennessä olleet:

- 2001 Vuorineuvos Jaakko Rauramo
- 2002 Poliisikomentaja Jukka Riikonen
- 2003 Professori, TaT Riitta Nelimarkka

2004 Professori, LKT Aarne I. Koskimies
2005 Professori, taiteilija Juhana Blomstedt
2006 Näyttelijä Mikko Leppilampi
2007 Helsingin Sanomien vastaava päätoimittaja Janne Virkkunen
2008 Kouluneuvos Jorma Rytönen
2009 Aalto yliopiston rehtori, FT Tuula Teeri
2010 Voimistelunopettaja Pentti Nohynek
2011 KTT, Baltic Sea Action Groupin perustajajäsen Anna Kotsalo-Mustonen
2013 Professori, kapellimestari Markus Lehtinen
2014 Munkkiniemen yhteiskoulun senioriyhdistys ry
2015 Liikuntajohtaja Anssi Rauramo
2016 Johtaja, YTK Seppo Ainamo

KAKSI UUTTA MUNKASTA MAAILMALLE –STIPENDIAATTIA

Munkkiniemen yhteiskoulun Senioriyhdistyksen järjestyksessään toinen ja kolmas vaihto-oppilasstipendi jaettiin koulun itsenäisyyspäivän juhlassa 4.12.2015. Kaikkien aikojen ensimmäinen stipendiaatti, Rasmus Parkkonen, on parhaillaan vaihto-oppilaana Yhdysvalloissa. Nyt lukuvuodeksi 2016-2017 Senioriyhdistys valitsi kaksi stipendiaattia, joista toisen opiskelumaana tulee olemaan Yhdysvallat ja toisen ranskankielinen alue Euroopassa, tarkempana kohdemaana Belgia.

Useiden hyvien hakijoiden joukosta stipendiaateiksi valikoituivat Iris Kalliomäki ja Meri Hilden. Heistä Iris lähtee Yhdysvaltoihin ja Meri hakee kansainvälistymiskokemuksia Belgiasta. Koulun ja Senioriyhdistyksen yhteinen valintaraati katsoi Iiruksen ja Merin parhaiten soveltuvan munkkalaisuuden, Munkkiniemen yhteiskoulun ja Suomen lähettiläiksi. Senioriyhdistyksen stipendin arvo Yhdysvaltoihin on tänä vuonna 7.000 euroa ja Eurooppaan 3.500 euroa. Stipendiaattien lähdöt kohdemaahinsa ovat heinä-syyskuussa 2016 ja paluu seuraavan vuoden kesä-heinäkuussa. Tiedot stipendiaattien kohdemaasta ja tarkemmasta sijaintipaikasta ilmoitetaan Senioriyhdistyksen verkkosivuilla heti, kun ne ovat tiedossa. Seuraamme stipendiaattien vaiheita

Munkasta maailmalle –stipendiaatit jakavat ajatuksensa ja matkakokemuksensa meille senioreille ja koulun oppilaille. Senioriyhdistyksen stipendin saajille sisältyy velvollisuus kirjoittaa eräänlaista matkapäiväkirjaa ajatuksistaan ja kokemuksistaan ennen matkaan lähtöä, matkan aikana ja sen jälkeen. Tarkoitus on, että mahdollisimman moni voisi saada virikkeitä stipendiaatin kokemuksista. Tulevia Iiruksen ja Merin kirjoituksia tullaan näkemään tuoreeltaan yhdistyksen verkkosivuilla (www.munkkaseniorit.fi).

Pitkä historia vaihto-oppilastoimintaa

Ensimmäinen vaihto-oppilas Munkkiniemen yhteiskoulusta lähti USA:han kesäleirille jo vuonna 1946 ja ensimmäiset koko lukuvuoden vaihto-oppilaat lukuvuonna 1951-52. Siitä lähtien vaihto-oppilaita on vuosien mittaan MYK:sta lähtenyt yli 400. Toiminta on ollut kansainvälistämässä munkkalaisia ja omalta osaltaan se on ollut rakentamassa ainutlaatuista koulun henkeä, munkkalaisuutta. Nykyisessä globaalissa kanssakäymisen, viestinnän ja talouden ympäristössä kansainvälinen verkostoituminen on hyvin tärkeässä roolissa.

Koulun Senioriyhdistyksen puheenjohtaja Antti Kaihovaara ja varapuheenjohtaja Suvi Kalela luovuttivat stipendit Iiris Kalliomäelle ja Meri Hildenille koulun itsenäisyyspäiväjuhlassa 4.12.2015.

KUVATAIDEKILPAILU OPPILAILLE MUNKKALAISUUDESTA

Kevätjuhlissa 2015 Senioriyhdistys palkitsi ”munkkalaisuus”-aiheisen kuvataidekilpailun voittajat stipendeillä. Kilpailuluokkia oli kaksi – yläaste ja lukio. Kuvataidetyön muotoa ei ollut rajattu, joten kilpailutyö saattoi olla esimerkiksi piirustus tai veistos. Mielenkiinnolla odotimme munkkalaisen muodon ja värimaailman munkkalaisuus oppilaiden käsissä saa.

Kilpailutöiden arviointi tehtiin kahdessa vaiheessa. Ensin kuvataideopettajat

tekivät esikarsinnat. Valitut työt asetettiin näytille ruokalatalan seinälle ja Senioriyhdistyksen hallitus kunniajäsen Miika Heikinheimolla vahvistettuna teki lopullisen valinnan. Molemmissa kilpailusarjoissa jaettiin 1. ja 2. palkinto, minkä lisäksi myönnettiin yksi kunniainio. Voittaneet työt palkittiin kevätjuhlien yhteydessä 100 euron stipendeillä ja toiseksi tulleet sekä kunniainio 50 euron stipendillä. Kaikki palkitut saivat myös kunniakirjat.

Palkitut olivat:

LUKIO

1. palkinto Laura Tolvanen
2. palkinto Nuutti Kervinen

YLÄASTE

1. palkinto Saara Kokkonen
 2. palkinto Bibi Ahmada
- Kunniainio Aatos Uusikylä

Laura Tolvasen työ lunastettiin Senioriyhdistyksen käyttöön

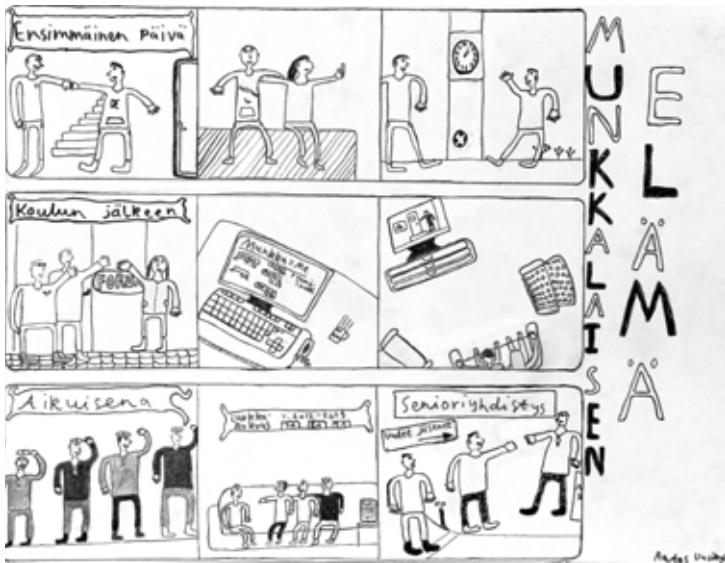
Senioriyhdistys varasi itselleen oikeuden myös lunastaa kilpailutöitä ja käytti tätä oikeutta Laura Tolvasen työn osalta myöntämällä Lauralle erikoisstipendin. Senioriyhdistyksellä on nyt mahdollisuus käyttää työtä ja sen pohjalta tehtyjä muita "tulosteita" omassa toiminnassaan – monenlaisia ideoita on jo tullut mieleen. Kuvataidekilpailun palkitut työt ovat esillä tässä Senioriviestissä.

Laura Tolvanen

Nuutti Kervinen

TUKEA STIPENDIRAHASTOON TOIVOTAAN

Senioriyhdistys tukee aktiivisesti koulun oppilaita koulutyössään ja osoittaa arvostusta munkkahenkisestä menestymisestä stipendien avulla.

Yhdistys jakaa joka kevät sekä peruskoulun että lukion päättävälle luokille menestysstipendejä. Tämän lisäksi yhdistys on aloittanut myös munkkahenkeä omalla tavallaan vaalivan vuosittaisen stipendein palkittavan kilpailun – on pidetty muun muassa kirjoitus- ja kuvataidekilpailut munkkalaisuudesta ja tänä lukuvuonna on vastaava kilpailu videotuotannon puolella. Tämän lisäksi yhdistys on koululta tulneiden ehdotusten pohjalta tukenut tarpeiden mukaan erilaisia oppilasprojekteja, esimerkiksi vastuullisuutta oppilaissa kehittävää ”I Care, Minä välitän” –ohjelmaa. Munkasta maailmalle –stipendi

Senioriyhdistys jakaa nyt toista vuotta merkittäviä vuosittaisia stipendejä vaihto-oppilaiksi pyrkiville oppilaille. Tavoitteena on monipuolisesti tukea maamme menestykselle merkityksellistä kansainvälisyyttä. Ensimmäisenä vuotena viime vuonna myönnettiin yksi stipendi Yhdysvaltoihin. Tänä vuonna stipendejä myönnetään kaksi, toinen Yhdysvaltoihin ja toinen Eurooppaan. Stipendillä kustannetaan vaihto-oppilaan ohjelmakuluista vähintään puolet, eli noin 3.500-5000 euroa kohdemaasta riippuen.

Tue yksityishenkilönä

Koulun seniorina voit tukea stipenditoimintaa maksamalla haluamasi summan

Senioriyhdistyksen stipendirahastoon Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30. Kirjoita maksaessasi viitekenttään nimesi ja ”stipendirahasto”. Voit antaa tukesi myös jäsenmaksun yhteydessä. Suuri kiitos tuestasi!

Tue yrityksenä

Voit tukea Munkasta maailmalle –stipendirahastoa myös yrityksen kautta. Senioriyhdistyksellä on kehitettynä useita konsepteja, joilla yritys saa myös hyötyä toiminnalleen stipendirahaston tukemisen kautta. Yritys voi osallistua pienellä tukisummalla tai saada vaikka nimikkostipendin. Tarvitseeko yrityksesi vaikka koulussa keskimääräistä selvästi paremmin pärjäävää ranskankieltä taitavaa kesäharjoittelijaa, jossa on potentiaalia myöhemmin pidempäänkin työsuhteeseen? Jos yritysysteistyö kiinnostaa laajemmin, ota yhteyttä Senioriyhdistyksen puheenjohtajaan (yhteystiedot lehdessä toisaalla). Voit toki tukea stipendirahastoa myös suoraan Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30.

Muista myös jäsenmaksu 2016

Kiitos kaikille vuoden 2015 jäsenmaksun maksaneille. Toimintamme jatkuu aktiivisena ja toivomme, että saisimme mahdollisimman monelta jäsenmaksun myös kohta alkavalle vuodelle. Jäsenmaksun voit maksaa lehden mukana tulevan maksulomakkeen tiedoilla Senioriyhdistyksen Nordean tilille FI66 1021 5000 1715 30. Jäsenmaksun suuruus on edelleen vain 15 euroa. Muista kirjoittaa viitekenttään nimesi ja ”jäsenmaksu 2015”. Ilmoita myös, jos yhteystietosi muuttuvat/ovat muuttuneet.

KOULUN SENIORILLE, ”JOMI” ”PILKKU” PILKEVAARALLE MUISTOLAATTA MUNKKAAN

Lauantaina 3.10.2015 oli Paltsille eli Palokunnan kentälle, viralliselta nimeltään Munkkiniemenkenttä, kokoontunut arvovaltainen joukko puheenpitäjiä ja yleisöä kunnioittamaan koulumme seniorin Jorma Pilkevaaran muistolaatan paljastusta. Syksyinen ilma oli mitä mainioin ja aurinkokin kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan. Tilaisuuden avasi muistolaatan suunnittelija arkkitehti Kari Leppänen (koulun seniori), joka toimii tällä hetkellä myös ToPo Juniorit ry:n puheenjohtajana. Laatan paljastuspuheen piti Munkkiniemen säätiön puheenjohtaja, koulumme rehtori, kouluneuvos Aki Holopainen (koulun seniori), joka toi esille Suomen kahden (ja ainoan) merkittävän koripallomuistomerkin olevan Munkassa – Vapaahaitto-patsas ja nyt paljastettu muistolaatta. Aki muistutti, että ”Pilkku” oli hankkimassa koululle useita koripallon Suomen mestaruuksia 1960-luvulla.

Tytti Nuolimo

Jorma "Jomi" "Pilkku" Pilkevaaran muistolaatan paljastivat hänen tyttärensä Mari Ruuskanen ja maajoukkueaikainen valmentajansa Kalevi "Kallu" Tuominen.

Muistolaatta on kiinnitetty Helsingin kaupungin luvalla sen omistaman pukukoppirakennuksen seinään, runsas vuosi sitten uudistettuna avatun Munkkiniemen kentän laidassa. Tilaisuuteen kaupungin tervehdyksen toi liikuntajohtaja Anssi Rauramo (koulun seniori), joka muisteli myös yhteisiä pelivuosiaan "Jomin" kanssa 60-70-lukujen vaihteessa. "Jomi" tuli valituksi miesten maajoukkueeseen jo kouluaikaanaan ja oli munkkalaisena edustamassa Suomea myös Tokion Olympialaisissa 1964. Olympiakomitean viestintäjohtaja Jorma Kemppainen toi tilaisuuteen puheessaan olympiatervehdyksen, jossa korosti joukkuelajien isoa – ja nykyjään kasvavaa – merkitystä suomalaiselle urheilukulttuurille.

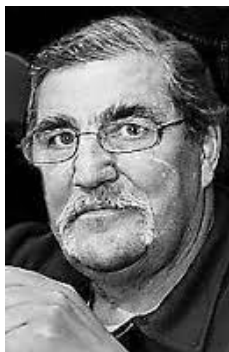
Pitkäaikainen koripallomaajoukkueen päävalmentaja ja myöhemmin Suomen Olympiakomitean päävalmentaja Kalevi "Kallu" Tuominen muisteli tilaisuudessa "Pilkku" valmentajan silmin. Hänen mielestään "Pilkku" oli ehdottomasti maajoukkueiden paras pelaaja niin harjoituksissa kuin peleissäkin. Tilaisuuden yleisön joukossa oli useita "Jomin" pelikavereita Tokion Olympiajoukkueesta. Tilaisuuden lopussa puhuneen Koripalloliiton toiminnanjohtaja Vesa Walldenin mielestä on hienoa, mutta osaltaan myös harmillista, että suomalaisen koripallon kaikki – eli molemmat – muistomerkit ovat Munkkiniemessä. Me munkkalaiset olemme tietysti ylpeitä asiasta, sillä onhan koripallo ollut yksi munkkahenkeä rakentavia tekijöitä.

Munkkiniemeläistynyt Kallu Tuominen kysyi yleisöltä: mistä Perustie on saanut nimensä? Kukaan läsnä olleista ei sitä tiennyt. Vastaus tähän kysymykseen löytyy Senioriviestin toisessa alueen katuja käsittelevässä jutussa.

Ulkotilaisuuden jälkeen kutsuvieraiden läsnä ollessa maljapuheen Ravintola Ukko-Munkissa piti Antero ”Finttu” Väisänen (koulun seniori). Tilaisuus oli lämminhenkinen ja sen jälkeen jatkettiin Ukko-Munkissa koripallojoukkue Mökin Äijien 50-vuotisjuhlaillallisilla.

Tilaisuuden järjestelyistä, tarvittavan luvan hakemisesta ja muistolaatan hankkimisesta vastasi pääosin laattatoimikunta, jossa puheenjohtajana oli Antti Kaihovaara (koulun seniori) ja jäsenenä Kari Leppänen (koulun seniori) sekä Pekka Lindqvist (koulun seniori).

JORMA PILKEVAARA (24.10.1945 – 12.07.2006)

Munkkiniemeläinen koripalloilija, joka edusti uransa aikana korkealla tasolla muun muassa Munkkiniemen yhteiskoulun, munkkiniemeläisen ToPo:n, Suomen maajoukkueen ja Euroopan edustusjoukkueita. ”Pilkku” oli kantavana voimana hankkimassa Munkkiniemen yhteiskoululle kolmea koripallon Suomen mestaruutta 1960-luvulla.

Mestaruusviirit

koristavat nyt liikuntahallin seinää. Miesten maajoukkueeseen ja olympiaedustajaksi ”Jomi” valittiin jo koululaisena. Ylioppilaaksi hän pääsi vuonna 1966.

Jorma ”Pilkku” Pilkevaara edusti Suomea Tokion olympialaisissa 1964 ja EM-kisoissa 1967, joissa valittiin myös kisojen tähtiviisikkoon. Suomen Vuoden koripalloilijaksi hänet valittiin neljästi. Pilkku voitti Pohjoismaiden mestaruuden viidesti ja Suomen mestaruuden seitsemän kertaa sekä useita koulujen Suomen mestaruuksia. Hän pelasi yhteensä 158 maaottelua ja oli kahdesti Euroopan edustajana pelaamassa Euroopan cupin mestaria vastaan. Vuonna 2013 Pilkevaara nimettiin Suomen koripallon Hall of Fameen.

Jorma Pilkevaara asui aivan Munkkiniemenkentän vieressä ja harjoitteli kentällä innokkaasti kesät talvet olosuhteista välittämättä, treenikavereiden mukaan tarvittaessa jopa hanskat kädessään. Lokakuussa 2015 ”Pilkkukku” olisi täyttänyt 70 vuotta.

MUNKAN TIET

Arvoisat Seniorit,

Yhdistyksen hallituksessa minulle on varattu alue nimeltään historia. Hyvä niin, sillä sitä minä olen. Kirjoitan nyt sitten vain enimmäkseen vanhoista asioista ja tapahtuneista.

3. p:nä lokakuuta Paltsin kentällä paljastettiin koulumme hyvin kuuluisan oppilaan Jorma Pilkevaaran muistolaatta. Käykääpä katso-massa! Läsä oli lähemmäs sata huomionarvoisaa henkilöä kuten Päävalmentaja Kalevi Tuominen. Hän silmäili arvovaltaista joukkoa ja kertoi muuttaneensa Munkkiniemeen, Perustielle. Tiedätekö miten ko. tie on saanut nimensä?

Sillä tiellä on valmisteltu Suomen perustuslakia, kauan sitten. Täten ”Kallu” otti yleisönsä.

Minä asuin jonkin aikaa Länsitiellä toisessa kerroksessa ja parvekkeelta oli mukava seurata iltaisin leffaan menijöitä, sillä elokuvateatteri Bio Rita oli aivan kadun toisella puolella. Nyt katu on nimeltään Solnantie.

Tuttavani kertoi tulevansa kylään Munkkaan Helsingin kaupungista (olimme siihen aikaan huopalahtelaisia) Sanoin, että jää ekalla pysäkillä pois ja ensimmäinen poikittainen katu on se, jossa odotan Sinua nimittäin Poikkitiellä. Nyt se on Solnantie, koska Solna oli Munkkan kummipaikkakunta. Saimme paketteja, joissa oli Marabou purkkaa sotien jälkeen.

Per Nyström: Munkkiniemen vaiheita, 1629-1915-1945

Pari luokkatoveriani asui komeasti Linnantiellä. Siellä skuru pysähtyi aivan Katkan edessä. No sehän onkin nyt Hollantilaisentie. En vain tiedä kenen hollantilaisen mukaan nimetty.

Koska Laajalahdenrannalla oli Rantapolku niin rannalla oli tietenkin Munkkiniemen Rantatie. Nyt se on vain Munkkiniemen Ranta.

Vanhan koulumme osoite oli aikanaan Lehtisaarentie mutta nyt sen nimi on Nuottapolku. Vastapäisessä talossa sui neljä erittäin merkittävää perhettä: Kaihovaarat, Nohynekit, Suhoset ja Vasamat. Talosta oli verraten lyhyt matka Pumppinkalle, jossa Paikkakunnan sittemmin hyvin kuuluisaksi laji koripallo syntyi eritoten meitä muita hieman vanhempien Pentti Nohynekin ja Matti Kaihovaaran toimesta. Allekirjoittanut oli sen verran nuorempi ja huonompi, että otettiin mukaan. Pian pumpppuhuoneelle saapuivat Munkkiniemen muidenkin osa-alueiden pojat. Suhoset ja Vasamat suorittivat myöhemmin arvokasta työtä koripallon hyväksi kautta maan.

Tämä pitkäkö alkulause lähestyy nyt pääasiaa. Pentti Nohynek ja Matti Kaihovaara ovat molemmat syntyneet v. 1931, joten jokainen vetäköön omat johtopäätöksensä ja käyttäytyköön kuten pitää!

On hyvin mahdollista, että lehtemme lukijakunta laajenee entisestään. Puheenjohtaja Antti Kaihovaara harkitsee Senioriviestin jakoa myös koulumme oppilaille - mikäli yhdistyksen varat sen sallivat.

Post Scriptum.

Olihan ennen vanhaan myös olemassa Iso-Puistotie. Kouluneuvos ja ministeri Jussi Saukkonen muutti arvovallallaan nimen Munkkiniemen Puistotieksi.

Tommi Hynninen yo-53

ARKKITEHDIN MATKASSA - KADETTIKOULU

Laajalahdentien päähän sijoittuva Kadettikoulu on meille kaikille tuttu rakennus Munkkan katukuvassa. Sijaitseehan tämä merkittävä arvorakennus näkyvällä paikalla Palokunnan kentän kulmalla. Kadettikoulua vastapäätä sijaitsee vanha Paloasema, Arkkitehti Alvar Aallon kotitalo ja hiljattain kunnostettu Palokunnan kenttä ”Paltsi”, jonka koriskentällä vieläkin ToPo treenaa korista ” Aksun avoimissa”.

Talvinen kuva Kadettikoulusta

Mutta kuinka moni tietää tai muistaa mitä käyttö-tarkoitusta varten Kadettikoulun nimellä tuntemamme Jugend -tyylinen ja Arkkitehti Eliel Saarisen suunnittelema rakennus alun perin toimi?

Hotelliksi kalustettua pensionaattia rakennustyöt aloitettiin v. 1916 ja se valmistui v. 1918. Pensionaatin, oli tarkoitus houkutella hyvin toimeen-

tulevia paikan päälle, jotta he mah-

dollisesti ostaisivat tontin Munkkiniemestä. Tarina kertoo, että Helsingin herrat viettivät siellä tyttöineen iloisia hetkiä. Saarisen laatiman Munkkiniemi-Haaga -asemakaavan ensimmäinen merkittävä rakennusprojekti oli juuri nykyisin tuntemamme Kadettikoulu.

Munkkiniemi-Haaga -asemakaava

Taloudellinen tilanne ensimmäisen maailmansodan ja sisällissodan jälkeen ei ollut hyvä luksuslaitokselle ja pensionaatti meni konkurssiin ja pakkohuutokaupattiin v. 1920 lopulla. Talossa toimi Kadettikoulu v. 1940 ja sen jälkeen mm. ilmavoimien esikunta v. 1941-1973. rakennuksessa toimii tänä päivänä valtion koulutuskeskus.

Pääsisäänkäyntiä hallitsee monumentaalinen graniittiportaikko, joka johtaa korkeaan sisääntulohalliin. Hallista on suora yhteys eri kerroksiin sijaitseviin tiloihin ja sisääntulokerroksen ravintolasaliin. Rakennus on täynnä upeita yksityiskohtia sekä ulkona että sisällä. Rakennusta suunniteltaessa Eliel Saarinen sai vapaat

Pääsisäänkäynti

Näkymä sisääntulohallista

kädet paneutua mittavaan työhönsä. Huoneiden sisustaminen oli Saarisen ajan laajin tehtävä. Tuloksena oli mitoiltaan mahtava rakennus, jossa huonekaluja, kattokoristeluja ja valaisimia myöten näkyy mestarin kädenjälki.

Vuoden 1919 Kuvalehden kertomaa:

” Munkkiniemen Pensionaatin, kaikessa hiljaisuudessa, kulu-
neen kahden viime vuoden ai-
kana ovat sen valkoiset muurit
ja korkea torni kohonneet kau-
niille kunnaalle Munkkiniemen
huvilakaupungin ensimmäi-
senä ja kauniina edustajana.
Suunnittelun eheys ja koristuk-
sen aitous on niin ilahduttavan
silmiiä hivelevää kuin vain voi

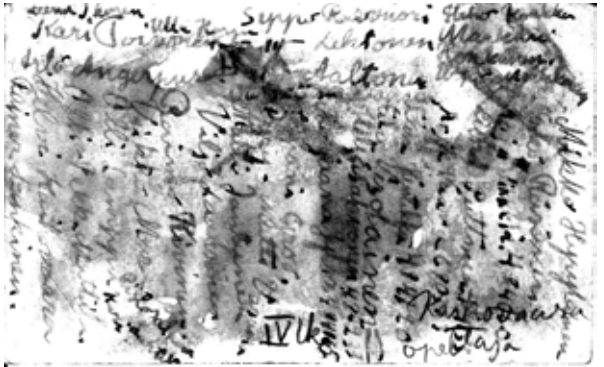
olla rakennus- ja sisutustaidon alalla se, mikä on maailmanmestariimme Eliel Saarisen kädestä peräisin...”

Kari Leppänen, Arkkitehti

KANSIKSESTA OPPARIIN

Tunnista itsesi ja kaverisi

Yhteiskouluun tultiin ennen peruskouluu-aikaa (syksy 1977) hyvin yleisesti Munkkiniemen kansakoulun kautta. Kansakoulu aloitti Laajalahdentiellä vuonna 1938, mitä ennen toimi muissa tiloissa vuodesta 1926 alkaen. Koulut liittyvät historiamielessä toisiinsa. Koulumme seniori Pertti Honkala on harrastusmielessä viime vuosina kerännyt kansakoulun luokkakuvia. Senioriyhdistys tulee tammikuun 2016 aikana julkaisemaan kuvia verkkosivuillaan tarkoituksena tunnistaa mahdollisimman moni luokkakuvissa olija.

Tässä esimerkuna 4. luokan kuva noin vuodelta 1952-53. Kuvassa ainakin Mikko Hyryläinen, Esko Räsänen, Puttonen, Liisa Hintikka, Eila Virolainen, Vasama, Juntunen, Raimo Kivinen, Rainer Lankinen, Leena, Kari T, Seppo Raevuori, Arto Angerpuro, Konkka ja luokan opettaja Helvi Kaihovaara. Kuvan takaosassa paljon nimiä, joista ei kaikista saa selvää.

Oletko sinä kuvassa? Tunnistatko siskosi, veljesi tai kaverisi?

Onko sinulla kuvia kansakouluajalta?

Löytyykö sinulta luokkakuvia kansakouluajalta ennen peruskoulua, siis ennen syksyä 1977? Osallistu alueemme kouluhistorian keräämiseen lähettämällä skannattu kuva tai kuva lainaksi (ja palautusosoite). Kirjoita mukaan myös mitä ja ketä kuvasta muistat.

Kommentit tämän sivun luokkakuvasta ja lisäkuvia voit lähettää Senioriyhdistykselle ja sähköpostitse puheenjohtajalle. Kaikki yhteyshenkilöt löydät verkkosivulta, eli kansilehden kääntöpuolelta.

TUNNETKO MUNKKAA?

Tämä on Senioriviestin uusi vakio-osio. Kyselemme jokaisessa numerossa kuvan tai kysymyksen avulla kuinka hyvin tunnet Munkkaa tai tiedät Munkan asioita. Kohteena ei ole vain Munkkiniemi, vaan koko Munkinseutu, eli koulun toimintaympäristö laajemmin (Munkkiniemi, Munkkivuori, Niemenmäki, Kuusisaari, Lehtisaari ja Tarvo). Aihe tai kohde voi olla ajankohtainen tai historiaan liittyvä.

Missä tämä liikennemerkki on ja mitä sillä tarkoitetaan?

Tämän lehden tunnistuskysymys liittyy oheisen kuvan liikennemerkkiin. Olisitko osannut vastata siihen ajokorttikokeessa?

Vastauksen paljastamme seuraavassa Senioriviestissä.

www.munkkaseniorit.fi